

Publicerad 2010-03-05 15:09 av konnektiv

det är inte nytt, alls. men jag behöver minnas, behöver veta att det var på riktigt.

i väntan på måndag morgon (revisited)

mitt rum är instängt
ventilationen går bort sig mest hela
tiden och trots dygnetrunt-öppet
fönster luktar det alltid för få syre-
molekyler och damm
det finns ett spindelnät i hörnet
(det vid garderoben)
det har vuxit i flera månader men
de få gånger jag städar glömmer
jag alltid att ta bort
dessutom är jag inte spindelrädd

och jag skriver dagbok, fast mest
på kvällarna och den har inget hänglås
och den är inte rosa med enhörning
men jag skriver i den
varje dag
mest är det en kvarleva från
psykologtiden och varje dag är viktig
räkna de bra sakerna glöm inte
låt inte mörkret ta över och på
något sätt översatte jag det till
10 minuters ”idag har jag ätit
köttbullar och spelat yatzy”
varje kväll
(jag saknar johan jag saknar samtal utan krav
jag saknar burger king varje onsdag innan
sjukhuset jag saknar saknar jag trodde aldrig
jag skulle sakna det)

jag gör listor också
och tankekartor
ge mig papper och färgglada pennor
och jag skapar

(organiserar strukturerar kontrollerar KONTROLL är allt)

mitt liv i fina formuleringar och förklarande

pilar

för det är ju viktigt att skriva ner

så att man liksom vet vart man

ska vad man känner vad man tänker

etc

jag tror att jag tänker att det ska göra

livet lättare men för det mesta

känns det mest som extra kilon i en

redan lite för tung ryggsäck

jag har 35 vänner på facebook

och vägrar bestämt quizen

och applikationerna och intalar

mig att det är för att jag har

bättre saker för mig sen

försvinner helgen i internetkoma

och illusionerna krackelerar du

har 240 vänner och din fritid

är full av aktiviteter och

kompisfika på stan och jag

är feg feg feg rädd för livet

och även när jag tror att jag

vågar så gör jag ingenting det

kommer aldrig ta slut nu får

det vara nog med blåheter

varmvatten finns inte heller har inte

funnits sen i fredags kanske

borde man klara sig utan men

dusch i hyperventilation och

efterföljande benfrusenhet är aldrig

särskilt attraktivt

det finns ganska många saker i det

här huset som är lite trasiga

jag kanske borde skriva om d vill
jag skriva om d? kanske vore det
mer passande att skriva om a
(i alla fall om viktighet bedöms
procentuellt efter upptagen tankeförmåga)
fast bortrövade telefoner gav
oss båda en bra anledning
att bryta kontakten, tillfälligtvis
och d finns ibland eller kanske
alltid men oftast som frågetecken
eller nej för jag vet nog egentligen
vad som är det bästa det är
bara de där fredagsfilmkvällarna
då det vore så fint med värmande
armar och de där soluppgångsmorgnarna
då jag är så vacker och någon borde
tala om det för mig

jag äter upp mina fingrar
det gör jag alltid mer eller
mindre men nu är det värre
än det varit på länge och
händerna göms alltid för
omgivande ögon
(fast ibland tänker jag att om detta
är min självdestruktivitet så låt det
blöda)

ögonlocken börjar göra sig påminda och
huvudet vilar mot intilliggande vägg
och klockan har inte ens passerat
midnatt vad är det för fel på
mig egentligen? nancy sinatra
sjunger i mig och bang bang
my baby shot me down

min papperskorg är full svämmar

över behöver tömmas det är
chipspåsar godispapper medicin-
förpackningar icakvitton
och jag känner mig som en
person värdig en privatdetektiv
(dekdektiv ditektiv deketiv deklaration)

och min syster är bättre än mig
på allting

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren konnektiv med Poeter.se id #30502 innehar upphovsrätten